

۱۰- یک تن عضو کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان.

۱۱- نماینده با صلاحیت ستره محکمه.

۱۲- رئیس انجمن مستقل وکلای مدافع افغانستان.

وظایف و صلاحیت های کمیسیون

ماده ششم:

کمیسیون عالی منع آزار و اذیت زنان و اطفال دارای وظایف و صلاحیت های ذیل می باشد.

۱- مطالعه و ارزیابی عوامل ارتکاب آزار و اذیت زنان و اطفال در کشور و اتخاذ تدابیر وقایوی جهت رفع آن.

۲- طرح پروگرام های تبلیغاتی و آگاهی عامه به منظور جلوگیری از ارتکاب آزار و اذیت زنان و اطفال.

۳- تأمین هماهنگی فعالیت های ادارات دولتی و غیر دولتی ذیربط در امر مبارزه علیه آزار و اذیت زنان و اطفال.

۴- جمع آوری احصائیه و ارقام جرایم آزار و اذیت زنان و اطفال.

۵- ارائه پیشنهاد مبنی بر تعدیل احکام این قانون.

۶- پیشنهاد مقرر و وضع لوایح و طرز العمل های مربوط به منظور تطبیق بهتر احکام این قانون.

۷- مطالبه معلومات در مورد قضایای آزار و اذیت زنان و اطفال از پولیس، خرنوالی و محکمه.

۸- ترتیب گزارش سالانه اجراءات در مورد آزار و اذیت زنان و اطفال و ارائه آن به کابینه جمهوری اسلامی افغانستان و شورای ملی.

کمیته مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال و ترکیب آن

ماده هفتم:

(۱) ادارات مکلف اند، غرض جلوگیری از آزار و اذیت زنان و اطفال را در خلال مدت سه ماه بعد از انفاذ این قانون، در داخل اداره مربوطه، ایجاد نمایند.

(۲) کمیته مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال، مرکب از سه عضو بوده که حداقل یکی از آنها زن می باشد.

(۳) در تعیین اعضای کمیته، علاوه بر تحقق سایر شرایط استخدام، فراغت از پوهنخی حقوق یا شرعیات ارجحیت داده می شود.

وظایف و صلاحیت های کمیته مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال

ماده هشتم:

کمیته مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال دارای وظایف و صلاحیت های ذیل می باشد.

- ۱- دریافت شکایات مربوط به آزار و اذیت زنان و اطفال در اداره مربوطه.
- ۲- بررسی شکایات واصله.
- ۳- اطلاع کتبی به مدعی علیه راجع به شکایت شاکی، در خلال مدت حد اکثر سه روز.
- ۴- احاله شکایاتی که ایجاب تعقیب عدلی را می کند، به خرنوالی مربوطه، بعد از تائیدی امر اعطای درجه اول.
- ۵- همکاری با شاکی در تعیین مساعد حقوقی.
- ۶- پیگیری شکایات محوله در مراجع عدلی و قضائی جهت اطمینان از رسیدگی به موقع آنها.
- ۷- ارائه گزارش ربعوار به وزارت امور زنان.

وظایف وزارت امور زنان

ماده نهم:

وزارت امور زنان دارای وظایف ذیل می باشد:

- ۱- هماهنگی با ادارات در ایجاد کمیته های مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال.
- ۲- نظارت از کمیته های مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال که در داخل ادارات ایجاد گردیده اند.
- ۳- بررسی گزارش ربعوار کمیته های مبارزه آزار و اذیت زنان و اطفال.
- ۴- بلند بردن سطح آگاهی عامه غرض جلوگیری و کاهش آزار و اذیت زنان و اطفال با استفاده از وسایل ممکنه.
- ۵- ایجاد بانک معلوماتی غرض ثبت و درج موارد آزار و اذیت زنان و اطفال.

وظایف وزارت امور داخله

ماده دهم:

وزارت امور داخله دارای وظایف ذیل می باشد:

- ۱- تنظیم گزیده های سیار پولیس در جاده های عمومی، فرعی و راه های رفت و آمد به مؤسسات تعلیمی و تحصیلی به منظور جلوگیری از آزار و اذیت زنان و اطفال و فراهم نمودن محیط امن و مصئون.
- ۲- فراهم نمودن محیط امن و مصئون از آزار و اذیت در محلات عام.
- ۳- اتخاذ تدابیر لازم جهت جلوگیری از آزار و اذیت زنان و اطفال تحت نظارت، توقیف و حبس.
- ۴- ایجاد شماره تلفون خاص جهت دریافت شکایات مربوط به آزار و اذیت زنان و اطفال.

وظایف وزارت ارشاد، حج و اوقاف

ماده یازدهم:

وزارت ارشاد، حج و اوقاف دارای وظایف ذیل می باشد:

- ۱- ترتیب برنامه های منظم جهت ایراد موعظه ها و خطابه ها در رابطه به حقوق و واجبات شرعی مردان و زنان و اجرای آن توسط ملا امامان، خطباء و واعظان مساجد و تکایا (حسینیه ها) و حصول اطمینان از تطبیق آن.
- ۲- تدویر سیمینارها، ورکشاپ ها و کنفرانس ها برای ملا امامان مساجد، خطباء و واعظان در رابطه به جلوگیری از آزار و اذیت زنان و اطفال در جامعه.
- ۳- توضیح و تشریح عوامل آزار و اذیت زنان و اطفال و عواقب ناشی از آن مستند به احکام شرعی از طریق نشرات مربوط.

وظایف وزارت های معارف و تحصیلات عالی

ماده دوازدهم:

وزارت های معارف و تحصیلات عالی دارای وظایف ذیل می باشند:

- ۱- ایجاد محیط مصئون تعلیمی و تحصیلی برای زنان و اطفال.
- ۲- گنجانیدن موضوعات مربوطه به آزار و اذیت زنان و اطفال و عواقب ناشی از آن در نصاب تعلیمی و تحصیلی مربوط.

۳- تدویر سیمینارها، ورکشاپ‌ها و کنفرانس‌ها برای کارکنان، متعلمین، محصلین، معلمین و استادان در مراکز تعلیمی و تحصیلی دولتی و خصوصی.

۴- اتخاذ تدابیر لازم به منظور جلوگیری از آزار و اذیت زنان و اطفال در مراکز تعلیمی و تحصیلی مربوط.

وظایف وزارت اطلاعات و فرهنگ

ماده سیزدهم:

وزارت اطلاعات و فرهنگ دارای وظایف ذیل می‌باشد:

۱- تنظیم و نشر موضوعات مربوط به جلوگیری از آزار و اذیت زنان و اطفال در رسانه‌های تصویری، صوتی و نوشتاری، دولتی و خصوصی و صفحات اجتماعی.

۲- فراهم نمودن تسهیلات برای وزارت‌ها و ادارات دولتی، اشخاص حقیقی و حکمی جهت پخش و نشر مطالب مربوط به جلوگیری از آزار و اذیت زنان و اطفال از طریق رسانه‌های دولتی و خصوصی.

۳- جلوگیری از نشر و پخش برنامه‌های ترویج‌کننده آزار و اذیت زنان و اطفال از طریق رسانه‌های همگانی دولتی و خصوصی.

وظایف وزارت عدلیه

ماده چهاردهم:

وزارت عدلیه دارای وظایف ذیل می‌باشد.

۱- بلند بردن سطح آگاهی شهروندان در رابطه به حقوق و وجایب شرعی و قانونی زنان و اطفال.

۲- تدویر سیمینارها و ورکشاپ‌ها جهت آگاهی کارکنان ادارات حقوق و مساعدت‌های حقوقی مطابق احکام این قانون و فراهم نمودن زمینه تطبیق بهتر آن.

۳- توظیف مساعد حقوقی برای متضرر آزار و اذیت در صورت نداشتن وکیل مدافع.

۴- نشر، تکثیر و توزیع مجانی این قانون در تمام ادارات.

مکلفیت‌های مزارت کار، امور اجتماعی، شهداء و معلولین

ماده پانزدهم:

وزارت کار، امور اجتماعی، شهداء و معلولین دارای مکلفیت‌های ذیل می‌باشد:

۱- تدویر برنامه های آموزشی در مورد جلوگیری از آزار و اذیت زنان و اطفال در پرورشگاه ها، کودکانستان ها، مرستون ها، محیط کار برای کارگران و کارفرما ها در چوکات این وزارت و سایر ادارات اعم از دولتی و غیر دولتی.

۲- ایجاد مراکز حمایوی برای زنان و اطفال آسیب پذیر.

۳- ایجاد اشتغال برای زنان آسیب پذیر و نظارت دقیق از محیط کاری اطفال.

ایجاد کمیته ها در شوراهای ولایتی و ولسوالی

ماده شانزدهم:

(۱) به منظور مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال، کمیته مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال در شورای ولایتی و ولسوالی به ترکیب سه عضو از شورای ولایتی و ولسوالی در هر ولایت و ولسوالی ایجاد می گردد.

(۲) کمیته مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال دارای وظایف و صلاحیت های ذیل می باشد:

۱- دریافت شکایات مربوط به آزار و اذیت زنان و اطفال در ولایت یا ولسوالی مربوط.

۲- بررسی شکایات واصله.

۳- احاله شکایاتی که ایجاب تعقیب عدلی را می کند، به مراجع مربوطه، بعد از تائیدی اکثریت اعضای کمیته.

۴- همکاری با شاکی در تعیین مساعد حقوقی.

۵- پیگیری شکایات محوله در مراجع عدلی و قضائی جهت اطمینان از رسیدگی به موقع آنها.

۶- ارائه گزارش ربعوار به شورای مربوط.

فصل سوم

ارائه و بررسی شکایات مربوط به آزار و اذیت زنان و اطفال

ارائه شکایت به اداره مربوطه

ماده هفدهم:

هرگاه زن و طفل در اداره مورد آزار و اذیت قرار گیرد، خود یا نماینده قانونی او می تواند به کمیته مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال در اداره مربوطه، شکایت نماید.

ارائه شکایت به سایر مراجع

ماده هجدهم:

(۱) متضرر آزار و اذیت، خود یا اقارب یا نماینده قانونی وی می توانند به ادارات، پولیس، محاکم، شورای ولایتی یا شورای ولسوالی یا سایر مراجع ذیربط طور کتبی شکایت نمایند.

(۲) مراجع مندرج فقره (۱) این ماده مکلف اند، شکایت واصله را ثبت و مطابق احکام این قانون به آن رسیدگی نمایند.

عدم افشای آزار و اذیت

ماده نوزدهم:

رسیدگی به شکایت آزار و اذیت که موجب صدمه بر حیثیت زن و طفل شود، افشاء نمی گردد.

مرجع بررسی شکایات در اداره

ماده بیستم:

بررسی شکایات مبنی بر آزار و اذیت زنان و اطفال در ادارات دولتی توسط کمیته مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال مندرج ماده هفتم این قانون به اسرع وقت صورت می گیرد.

مرجع بررسی شکایت در سایر محلات

ماده بیست و یکم:

بررسی شکایات در سایر محلات توسط مرجعی که شکایت را دریافت نموده است، به اسرع وقت صورت می گیرد.

تخلف و تأدیب

ماده بیست و دوم:

هرگاه شکایت زن و طفل در اداره، مرتبط به اجراءات وظیفوی باشد، در صورت موجودیت دلایل و شواهد، کمیته مبارزه با آزار و اذیت زنان و اطفال موضوع تأدیب متخلف را به اداره ذیصلاح راجع و اداره مذکور طبق اسناد تقنینی مربوط، به تأدیب متخلف تصمیم اتخاذ می نماید.

انصراف از شکایت

ماده بیست و سوم:

(۱) شاکی می تواند در مراحل بررسی شکایت و تعقیب عدلی (کشف، تحقیق و محاکمه) از شکایت خود طور کتبی انصراف نماید. در این صورت رسیدگی به شکایت و دعوی تطبیق جزاء متوقف می گردد.

(۲) مراجع رسیدگی به شکایت در حالت مندرج فقره (۱) این ماده بعد از حصول اطمینان از اینکه انصراف کاملاً به رضایت و بدون اکراه صورت گرفته است، موضوع را به اداره مربوطه اطلاع می دهد.

(۳) هرگاه شاکی به منظور رسیدگی و ارائه دلایل مرتبط به شکایت، در خلال مدت پنج روز کاری بدون عذر مؤجه به مرجع رسیدگی به شکایت حاضر نگردد، اوراق حفظ می گردد.

(۴) هرگاه ثابت شود که شاکی از شکایت خود قصد سوء یا کسب منفعت غیر مشروع را دارد، مرجع رسیدگی به شکایت موضوع را به اداره ذیصلاح راجع، و اداره مذکور مطابق اسناد تقنینی مربوط، به تأدیب وی تصمیم اتخاذ می نماید.

مجازات مرتکبین آزار و اذیت زنان و اطفال

ماده بیست و چهارم:

هرگاه شخصی به وسیله گفتار، حرکات، نوشته، یا خواسته های نا مشروع موجب صدمه به شخصیت و کرامت زن یا طفل یا سبب ترس و نا امنی یا فشار های روانی یا کاهش مشارکت اجتماعی زنان یا اطفال گردد، مرتکب آزار و اذیت زنان و اطفال شناخته شده مطابق احکام این قانون مجازات می گردد.

مجازات مرتکبین آزار و اذیت زنان یا اطفال در محلات و اماکن عام

ماده بیست و پنجم:

هرگاه شخصی مرتکب آزار و اذیت زنان یا اطفال در محلات و اماکن عام، وسایل نقلیه عمومی و یا هر محل دیگری به اساس شواهد و قرائن اثباتیه گردد، حسب احوال از پنج هزار (۵۰۰۰) تا ده هزار (۱۰۰۰۰) افغانی جزای نقدی توسط محکمه محکوم می گردد.

مجازات مرتکبین آزار و اذیت زنان یا اطفال در محل کار

ماده بیست و هشتم:

هرگاه شخصی مرتکب آزار و اذیت زنان یا اطفال در محل کار، مراکز تعلیمی و تحصیلی یا مراکز صحتی گردد، حسب احوال به جزای نقدی بیش از ده هزار (۱۰۰۰۰) تا بیست هزار (۲۰۰۰۰) افغانی توسط محکمه محکوم می گردد.

حالات مشدده

ماده بیست و هفتم:

ارتکاب آزار و اذیت زنان و اطفال در یکی از حالات ذیل مشدده محسوب گردیده، مرتکب آن حسب احوال به سه تا شش ماه حبس توسط محکمه محکوم می گردد:

۱- در صورتی که جرم توسط استاد، مربی، طبیب یا آمر با استفاده از موقف و مقام ارتکاب گردیده باشد.

۲- در صورتی که ارتکاب جرم منجر به صدمه جسمی یا روانی مجنی علیه گردیده باشد.

۳- در صورتی که جرم مکرراً ارتکاب گردیده باشد.

برنامه های آگاهی دهی

ماده بیست و هشتم:

اداره مکلف است، به منظور آگاهی از احکام این قانون برنامه های لازم را برای کارکنان مربوط، طرح و تطبیق نماید.

انفاد

ماده بیست و نهم:

این قانون یک ماه بعد از تاریخ نشر در جریده رسمی نافذ و با انفاذ آن جزء (۷) ماده سوم، جزء (۱۴) ماده پنجم و ماده سی ام قانون منع خشونت علیه زن منتشره جریده رسمی شماره (۹۸۹) سال ۱۳۸۸ و مقررۀ منع آزار و اذیت زنان منتشره جریده رسمی شماره (۱۱۸۵) سال ۱۳۹۴ ملغی می گردد.